

جهانی شدن و آینده فقه سیاسی

[علیرضا سمعی]

که ما نمی‌گوییم آینده امتداد حال است، بلکه می‌گوییم آینده کم و بیش قابل استنتاج است. گویی از گذشته تا حال به رغم دگرگونی یک رخ‌نمای وجود دارد که همان قاعده مندی ما هستند. در این فرض ما احتمالاً می‌پذیریم (اما مستقیم) آینده از محدوده احتمالاتی که در نظر گرفته ایم، دور نیست، بنابراین آینده را وضعی که از گذشته و حال آن شیء در دست داریم، می‌تواند یک کدهی که این نوع گریزهای نیست؛ چرا

«آنتونی گیدنز» در جایی نوشته بود تا به امروز هرگز پیش‌بینی آینده تا به این حد دشوار نبوده است. علیرغم نظر گیدنز به نظر می‌رسد پیش‌بینی همیشه دشوار بوده و هست. حال، حاصل چیزهایی است که در گذشته اتفاق افتاده اند. این چیزها می‌توانند وقایع دور یا وقایع نزدیک باشند. گاهی حتی وقایع دور تأثیر بیشتری بر وضعیت حال می‌گذارند. بازگشت رنسانسی نامشروع است که انسان از حس سوزناک خود نسبت به گذشته دور، در عصر یونانی به دست آمد. یا آنچه در ایران به باستان گرای می‌عرفت است، می‌تواند مثال خوبی باشد برای این نشان‌دهنده، وقایع روزگار کهن یا تفسیر ما از آنها می‌تواند در تصمیم‌گیری‌های ملی مداخله سوزناک داشته باشند. نوار گذشته، طولانی و حامل وقایع بی‌شمار است. این وقایع به گونه‌ای تصادفی می‌توانند در مناسبات‌های بی‌شمار با هم قرار بگیرند و در حال و آینده ما مداخله کنند. هر چند ما می‌توانیم وقایع گذشته را به گونه‌ای توصیف کنیم که در کنار هم معادلات ما را تشکیل دهند و معروانه آنها را هرگونه می‌خواهیم ببینیم، کنیم، این تفسیرها وقتی در کنار هم قرار می‌گیرند تبدیل به مجموعه‌هایی می‌شوند که چیزی فراتر از اجزای خود هستند. مجموعه [D, C, B, A] می‌توانند تعداد پرشماری از مجموعه‌های دوتایی یا چندتایی را تشکیل بدهد و گذشته از آن هر مجموعه مثل [C و D] اجزای [A و C] هستند زیرا عنصر دیگری به نام مجموعه (E) به آن اضافه شده است. این خود یک قاعده است. اما قاعده‌ای که سایر قواعد فرضی را کنار می‌گذارد. در واقع ممکن است قاعده و قانونی همیشه به صورت ثابت وجود داشته باشد؛ ولی مسیب «گست» شود. بسیاری از مان‌های معاصر به عنوان صورت‌هایی از زندگی مدرن حاوی قوانینی هستند که پیشینه‌ای در داستان ندارند. یکی از آنها که محدودیتی صورتی کلاسیک دارد، زمان «پدران و پسران» اثر تور گینز است. در این داستان فضای سنتی روسیه شرح داده می‌شود. خانواده‌ها در پیوستاری با سنت خود قرار دارند و امتداد در آنها واضح است. اما بازار، پسرکی از همین خانواده‌ها بدون هیچ پیشینه‌ای سر به شورش برمی‌آورد. عرف را برنشدن می‌کند، پشت پا می‌زند و سویی به سوی دیگر می‌رود و در ادامه هنگام نجات یک روستایی می‌میرد. «بازار» این منضم منطقی به گونه‌ای است که مسیلمک نشان‌دهنده وقایع بی‌پیشینه‌ای است که آینده جوامع را به شکل‌های غیر قابل انتظار می‌آورد. در میان زمان‌های جدیدی از این موارد یافت می‌شود. علت اصلی این امر تفاوت است مانند «پدران و پسران» است که نشان می‌دهد آدمی در دوره‌ای متوجه رخدادهای بی‌توضیحی شده است که علیه تفسیرهای منطبق خروج کرده اند.

فریحی را ادامه گفت: «ما می‌توانیم با توجه به اطلاعات و داده‌های که از خود داریم سوابق بنویسیم، سناریو، درختان تنگی آله ای بود که می‌شد در این مرحله به کار برد. من از آن رو به این اصطلاح علاقه مند هستم که نقش انسان تأکید می‌کند. نه از چپتی که او را متکبرانه از راه پند بلکنه به خاطر چپتی و فرتانه مسئولیت پذیری آن کار برد کلمه سناریو آدمی را موقوف به آن می‌کند که کوشا در استوار کردن این دلخواه خود در کار باشد. در میان سیلاب به سوی مسکن خود شناور بود. البته نه به سوی یک خشکی در همین حوالی، بلکه همان نفس رفتن با تمام وجود. انسان حساسی و در عین حال فروتن شاید همان سوزنده‌ای است که به گفته فریحی تلاش می‌کند، در اثره [آینده] نقش بازی کند، بشر نخواهد توانست در گذشته دخالت کند، تنها می‌تواند آن را استنتاج نماید، اما خصیصه آینده پژوهی «این است که در عین امکان انتفاع کیشند از آینده را از اختیار می‌گذارد. به همان سخنران، این گونه آینده پژوهی با انواع هگلی-مارکسی که بسیار جری هستند، متفاوت است. به نظر او انسان‌ها چیزهایی خلق می‌کنند که این باخلاقان، آینده را رقم می‌زنند. از جمله توسعه ارتباطات جمعی، «تگره‌های لبرالی» یا شبه لبرالی، جهانی را در نظر دارند که در آن نهادهای واسط میان انسان‌ها مثل دولت‌ها، مرزهای جدید ملی و حتی تمدن‌ها

آدمی مشتاق هویت داشتن
فریحی بافتن، از این رو
آینده مولد غیریت‌های
جدید مبتنی بر مرزهای
فرهنگی خواهد بود

به هم ریخته اند، «گسترش امکانات ارتباطی قدرت بر محیط‌های کلاسیک و مفاهیم ناسیونالیستی را بست می‌کند. نتیجه این وضعیت را دوگروه دنبال کردند، یکی کسانی که معتقدند اما به سمت شکسته شدن تفاوت‌ها و از میان رفتن علوم فرهنگی می‌رویم؛ دیگری که احساس می‌کنند «جامع به سمت هویت‌یابی‌های خود می‌روند. زیرا رسانه‌ها امکان سخن گفتن را در اختیار فرهنگ‌های محلی نهاده اند، بنابراین هویت آینده «ندایی هزار تکه» است که در آن هویت‌های کوچک سر برآورده اند. تکنولوژی می‌تواند جهات پدیده‌شود. ولی مردم انسانی تا به حال مرد توانسته اند همه چیز باشند. فریحی ادامه داد: «دفعه بعد تکنولوژی می‌کند، بلکه هویت است تا برابر آنچه نیجه می‌گوید مردم میان فیزیک و متافیزیک خود رابطه ایجاد کرده از تهییجی برهند. «مرزهای ملی و سیستم‌های اقتصادی کم‌رنگ شده اند. اما آدمی مشتاق هویت داشتن است و هویت داشتن نیازمند غیریت یافتن. از این رو آینده مولد غیریت‌های جدید مبتنی بر مرزهای فرهنگی خواهد بود. آنچه جمیع عنوان بر مرزها و یا گفت‌وگوی فرهنگ‌ها یافته می‌شود. مرزها بر همین فرض است. وی در ادامه پرسید «حال امکانات ما چیست؟ به نظر آینده فقه سیاسی هم می‌توان سخن گفت؛ بهترین راه این است که در موردی به بازسازی دستگاه فقهی و سپس وضعیت حال دستگاه فقهی داشته باشیم تا بتوانیم در مورد آینده آن حدس بزنیم، «و با گفتن این که «گذشته ما من را خوشبین می‌کند اما داده: دستگاه‌های فقهی ما برای دوران ماقبل ملی گریخته ساخته شده اند. و ملی‌گرایی از چالش‌های فقه سیاسی ما محسوب می‌شود. در داخل تمدن اسلامی مرزی وجود نداشته است. در آن زمان فقه ما از آزادی تجاری حرف می‌زد که کسی حق نداشت بر آن قوانین حکم کند. یگانه، مسلمانان فرآوری مولد تجاری را از هند تا اروپا تارک می‌دیدند، «مسلمان ماقبل ملی شدن تحت الزامات حکم حکومتی نبود. در دوره مشروطه مردم «مدرس» عنوان کرده که چه کسی حق دارد بر تجارت حکم بگذارد؟»، مرحوم صاحب‌جوهر، نیز بر «حرمت همه که بر نقش انسان تأکید می‌کند. نه از چپتی که او را متکبرانه از راه پند بلکنه به خاطر چپتی و فرتانه مسئولیت پذیری آن کار برد کلمه سناریو آدمی را موقوف به آن می‌کند که کوشا در استوار کردن این دلخواه خود در کار باشد. در میان سیلاب به سوی مسکن خود شناور بود. البته نه به سوی یک خشکی در همین حوالی، بلکه همان نفس رفتن با تمام وجود. انسان حساسی و در عین حال فروتن شاید همان سوزنده‌ای است که به گفته فریحی تلاش می‌کند، در اثره [آینده] نقش بازی کند، بشر نخواهد توانست در گذشته دخالت کند، تنها می‌تواند آن را استنتاج نماید، اما خصیصه آینده پژوهی «این است که در عین امکان انتفاع کیشند از آینده را از اختیار می‌گذارد. به همان سخنران، این گونه آینده پژوهی با انواع هگلی-مارکسی که بسیار جری هستند، متفاوت است. به نظر او انسان‌ها چیزهایی خلق می‌کنند که این باخلاقان، آینده را رقم می‌زنند. از جمله توسعه ارتباطات جمعی، «تگره‌های لبرالی» یا شبه لبرالی، جهانی را در نظر دارند که در آن نهادهای واسط میان انسان‌ها مثل دولت‌ها، مرزهای جدید ملی و حتی تمدن‌ها

«هارز» طرح می‌کند. اما دستگاه‌های دینی مؤسسه علوم جهانی فارغ از مرزهای جغرافیایی و نژادی هستند. به همین دلیل تا سالیان سال نظریه پردازان از ایران تا مصر به یکدیگر بازی می‌رسانند. شکل‌گیری فقه در فقدان مرزها باعث شده بی‌مرز باشد. بعدها که دولت-ملت به وجود آمد، سعی شد احکامی متناسب با آن ارائه شود. این موضوع هنوز برای من قابل درک نبود. زیرا به همان من قفه به همان اندازه که در ذات خود راجع به نص و روایت است، به همان اندازه در ذات خود محفوف به وضعیت زمینی قفسه است. ذات فقه در جایی میان نص و جامعه رست می‌کند. فریحی در مقام پاسخ اظهار کرد، می‌پذیرد که دانش زمان مند و مکان مند است، اما گاهی این قفه سخن می‌گویم و گاهی این توری‌های فقهی، شکوهی‌های فقهی زمان مند هستند. نظریه‌های فقهی گرایش‌های گونه‌گون متفاوت است حتی در زمان‌های مختلف اختلافاتی دیده می‌شود. اما چیزی وجود دارد که نشان می‌دهد این توری‌ها فقهی یا غیر فقهی هستند. فارغ از نوع برداشت، خود فقهی یا غیر فقهی بودن یا چیزی مشخص می‌شود. از همین جهت است که می‌توان فهمید مثلاً روشنفکر مذهبی قفسه نیست. چند مفهوم مهمی در قفه نقش بازی می‌کند که فریحی می‌شنود. این احکام زماناً و منطقاً پیش از هر زمان و مکان به وجود می‌آیند. آنگاه در زمان‌ها و مکان‌های متفاوت سر گونه‌گون می‌گیرند. همان گونه که در ریاضی از اعدادی سخن می‌گویم که فی حد ذاته وجود دارند، اما در مناسبات مختلف به شکل‌های دیگر و دیگری ظهور می‌کنند. برخلاف آن که مفاهیم «ریگ رنگ» هستند که دارند. من به یاد مفهوم «اسلمنت» در اندیشه‌های «ازک دریدا» اقدام، جایی که او می‌گوید می‌توان به صورت اولیه مفاهیم اسلمت داد و صورت یا صورت‌های ثانویه را از فیاض دانست. مثلاً نمی‌توانیم در مفاهیم گفتار و نوشتار، اقدام کنیم. فقط به همین دلیل که آدمی در ابتدا تاریخ خود تنها از گفتار استفاده می‌کند، یا گوید که ابتدا از گفتار شروع می‌کند. به نظر او [دریدا] زبان چیزی کم داشت که با بروز نوشتار جبران شد. پس شکل گفتار زبان صورت ثانویه آن است، جایی که گفتار و نوشتار با هم وجود دارند. شکل اولیه فقهی ما که می‌بود و تفهیم داشته باشد، تفسیر تکرره و کامل نمی‌شود. نباید شکلتان را به شدت اثباتاً از فیاض دانست. این معنی می‌تواند به سایر اسلمت‌ها نیز بگردد. به نظر می‌رسد که فریحی به گونه‌ای فقه اسلمت می‌دهد. اما از آنجا که می‌دانستیم قفسه جدید را نیز می‌شناسد، سواد هاله‌ها را وی در میان گذاشت. در پاسخ گفت که قبول قول در دانشی بر زبان‌های قضای قواعد مبتنی تولید می‌شود. فقهی قواعد منقضی است-ملت می‌شود، قواعد مشروطه یا جمهوری اسلامی، این بیان می‌کند. اما مفاهیم جدید جدید فقهی ما برای دوران ماقبل ملی گریخته ساخته شده اند. و ملی‌گرایی از چالش‌های فقه سیاسی ما محسوب می‌شود. در داخل تمدن اسلامی مرزی وجود نداشته است. در آن زمان فقه ما از آزادی تجاری حرف می‌زد که کسی حق نداشت بر آن قوانین حکم کند. یگانه، مسلمانان فرآوری مولد تجاری را از هند تا اروپا تارک می‌دیدند، «مسلمان ماقبل ملی شدن تحت الزامات حکم حکومتی نبود. در دوره مشروطه مردم «مدرس» عنوان کرده که چه کسی حق دارد بر تجارت حکم بگذارد؟»، مرحوم صاحب‌جوهر، نیز بر «حرمت همه که بر نقش انسان تأکید می‌کند. نه از چپتی که او را متکبرانه از راه پند بلکنه به خاطر چپتی و فرتانه مسئولیت پذیری آن کار برد کلمه سناریو آدمی را موقوف به آن می‌کند که کوشا در استوار کردن این دلخواه خود در کار باشد. در میان سیلاب به سوی مسکن خود شناور بود. البته نه به سوی یک خشکی در همین حوالی، بلکه همان نفس رفتن با تمام وجود. انسان حساسی و در عین حال فروتن شاید همان سوزنده‌ای است که به گفته فریحی تلاش می‌کند، در اثره [آینده] نقش بازی کند، بشر نخواهد توانست در گذشته دخالت کند، تنها می‌تواند آن را استنتاج نماید، اما خصیصه آینده پژوهی «این است که در عین امکان انتفاع کیشند از آینده را از اختیار می‌گذارد. به همان سخنران، این گونه آینده پژوهی با انواع هگلی-مارکسی که بسیار جری هستند، متفاوت است. به نظر او انسان‌ها چیزهایی خلق می‌کنند که این باخلاقان، آینده را رقم می‌زنند. از جمله توسعه ارتباطات جمعی، «تگره‌های لبرالی» یا شبه لبرالی، جهانی را در نظر دارند که در آن نهادهای واسط میان انسان‌ها مثل دولت‌ها، مرزهای جدید ملی و حتی تمدن‌ها

فرخوان شناسایی پیمانکاران واجد شرایط جهت نگهداری پشتیبانی و حفاظت فیزیکی کلیه مراکز شرکت ارتباطات زیرساخت

شرکت ارتباطات زیرساخت

فرصت دوم

شرکت ارتباطات زیرساخت در نظر دارد نگهداری، پشتیبانی و حفاظت فیزیکی کلیه مراکز و تجهیزات خود را در سطوح استانی، منطقه‌ای و یک‌کشوری به شرح ذیل به شرکت‌های واجد شرایط واگذار نماید.

- ۱- مسیرهای انتقال فیبر نوری و تجهیزات ماکس و لاین تریمبال و تجهیزات جانبی مربوطه
- ۲- سیستم‌های ارتباطی رادیو-ماکس - ذکل و آنتن و تجهیزات جانبی مربوطه
- ۳- سیستم‌های سونوپیننگ راه دور و تجهیزات شبکه دیتا و تجهیزات جانبی مربوطه
- ۴- سیستم‌های تغذیه و نیرو و گراندینگ و راه و کابلهای سیستمات
- ۵- حفاظت فیزیکی کلیه مراکز و تجهیزات در سطح کشور

لذا از کلیه شرکت‌های مقاضای دعوت می‌شود در صورت تمایل نسبت به ارائه رزومه و سوابق فنی و اجرایی و توانمندی‌ها و پیشنهادهای خود تا تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ به آدرس: تهران، خیابان شریعتی، ساختمان مرکزی شرکت ارتباطات زیرساخت، دفتر روابط عمومی، اقدام نمایند. شرکت‌کنندگان در فرخوان می‌توانند برای کسب اطلاعات بیشتر به نشانی WWW.tic.ir مراجعه فرمایند و فرآیند ارزیابی و سوابق را دنبال نمایند.

شرکت ارتباطات زیرساخت

آگهی مناقصه دو مرحله‌ای

شماره ۸۶/۲۴ سی

شرکت ارتباطات سیار

فهرست ارتباطات سیار در نظر دارد ۱۴/۰۰۰/۰۰۰ عدد Voucher card (کارت شارژ اعتباری) مورد نیاز خود را بر اساس شرایط و طرح قرارداد و مشخصات موجود در اسناد مناقصه از منابع داخلی خریداری نماید.

داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند با در دست داشتن مقارنیه‌نامه از تاریخ ۱۳۸۶/۰۹/۲۸ تا ساعت اداری به واحد فروش اسناد واقع در تهران، میدان ونک، خیابان ونک، برج همراه، طبقه هفتم، دبیرخانه اداره کل تدارکاتی مراجعه و پس از دریافت مقارنیه‌نامه مبلغ ۱۵۰/۰۰۰ ریال (یکصد و پنجاه هزار ریال) به حساب شرکت ارتباطات سیار نزد بانک ملی ایران شعبه پردیس واریز و با ارائه رسید بانکی اسناد مناقصه را دریافت و با توجه کامل به مندرجات آنها اسناد مذکور را مهر و امضا نموده و به ضمیمه پیشنهاد خود تا ساعت ۱۵ روز دوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ به نشانی فوق‌الذکر تسلیم نمایند.

کمیسیون معاملات در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۱ راس ساعت ۹ صبح در طبقه دهم برج همراه واقع در خیابان ونک تشکیل و نسبت به پیشنهادات رسیده اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

ضمناً مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (دویست و پنجاه میلیون ریال) می‌باشد که می‌بایستی به صورت ضمانتنامه بانکی و یا نقداً به حسابی که در اسناد مناقصه مشخص شده واریز گردد.

سایر موارد در اسناد مناقصه درج گردیده است.

اداره کل تدارکاتی
شرکت ارتباطات سیار

آگهی مناقصه دو مرحله‌ای

شماره ۸۶/۲۴ سی

شرکت ارتباطات سیار

فهرست ارتباطات سیار در نظر دارد ۱۴/۰۰۰/۰۰۰ عدد Voucher card (کارت شارژ اعتباری) مورد نیاز خود را بر اساس شرایط و طرح قرارداد و مشخصات موجود در اسناد مناقصه از منابع داخلی خریداری نماید.

داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند با در دست داشتن مقارنیه‌نامه از تاریخ ۱۳۸۶/۰۹/۲۸ تا ساعت اداری به واحد فروش اسناد واقع در تهران، میدان ونک، خیابان ونک، برج همراه، طبقه هفتم، دبیرخانه اداره کل تدارکاتی مراجعه و پس از دریافت مقارنیه‌نامه مبلغ ۱۵۰/۰۰۰ ریال (یکصد و پنجاه هزار ریال) به حساب شرکت ارتباطات سیار نزد بانک ملی ایران شعبه پردیس واریز و با ارائه رسید بانکی اسناد مناقصه را دریافت و با توجه کامل به مندرجات آنها اسناد مذکور را مهر و امضا نموده و به ضمیمه پیشنهاد خود تا ساعت ۱۵ روز دوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ به نشانی فوق‌الذکر تسلیم نمایند.

کمیسیون معاملات در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۱ راس ساعت ۹ صبح در طبقه دهم برج همراه واقع در خیابان ونک تشکیل و نسبت به پیشنهادات رسیده اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

ضمناً مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (دویست و پنجاه میلیون ریال) می‌باشد که می‌بایستی به صورت ضمانتنامه بانکی و یا نقداً به حسابی که در اسناد مناقصه مشخص شده واریز گردد.

سایر موارد در اسناد مناقصه درج گردیده است.

اداره کل تدارکاتی
شرکت ارتباطات سیار

آگهی مناقصه دو مرحله‌ای

شماره ۸۶/۲۴ سی

شرکت ارتباطات سیار

فهرست ارتباطات سیار در نظر دارد ۱۴/۰۰۰/۰۰۰ عدد Voucher card (کارت شارژ اعتباری) مورد نیاز خود را بر اساس شرایط و طرح قرارداد و مشخصات موجود در اسناد مناقصه از منابع داخلی خریداری نماید.

داوطلبان شرکت در مناقصه می‌توانند با در دست داشتن مقارنیه‌نامه از تاریخ ۱۳۸۶/۰۹/۲۸ تا ساعت اداری به واحد فروش اسناد واقع در تهران، میدان ونک، خیابان ونک، برج همراه، طبقه هفتم، دبیرخانه اداره کل تدارکاتی مراجعه و پس از دریافت مقارنیه‌نامه مبلغ ۱۵۰/۰۰۰ ریال (یکصد و پنجاه هزار ریال) به حساب شرکت ارتباطات سیار نزد بانک ملی ایران شعبه پردیس واریز و با ارائه رسید بانکی اسناد مناقصه را دریافت و با توجه کامل به مندرجات آنها اسناد مذکور را مهر و امضا نموده و به ضمیمه پیشنهاد خود تا ساعت ۱۵ روز دوشنبه مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ به نشانی فوق‌الذکر تسلیم نمایند.

کمیسیون معاملات در تاریخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۱ راس ساعت ۹ صبح در طبقه دهم برج همراه واقع در خیابان ونک تشکیل و نسبت به پیشنهادات رسیده اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

ضمناً مبلغ تضمین شرکت در مناقصه ۲۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (دویست و پنجاه میلیون ریال) می‌باشد که می‌بایستی به صورت ضمانتنامه بانکی و یا نقداً به حسابی که در اسناد مناقصه مشخص شده واریز گردد.

سایر موارد در اسناد مناقصه درج گردیده است.

اداره کل تدارکاتی
شرکت ارتباطات سیار